

РЕШЕНИЕ

№ 8634

гр. София, 04.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 23.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Иванка Александрова, като разгледа дело номер **109** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.197, ал.2 ДОПК.

Образувано е по жалба на И. М. Н. срещу Решение №ПО-122/09.12.2025г. на Директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалба срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № С250022-023-0003160/17.11.2025г., издадено от гл. публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..

Твърди се в жалбата, че обжалваното решение е незаконосъобразно, необосновано и постановено в противоречие с процесуалните правила и материалния закон, поради следните съображения:

В издаденото постановление липсват конкретни мотиви и доказателства, органът по приходите се е задоволил с бланкетни твърдения, без да посочи какви конкретни действия на ревизираното лице застрашават интереса на държавата. Същото не е предприемало действия по разпореждане с имущество, укриване на активи или други действия, които да индикират недобросъвестност. Самият факт на наличие на ревизионно производство или предполагаем размер на задължението не е автоматично основание за налагане на най-тежката мярка - запор на сметки. Решението не е съобразено с материалния закон, тъй като постановлението за налагане на обезпечителни мерки е необосновано - не е обоснован по никакъв начин изводът, че събирането на данъчни и осигурителни задължения ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Освен това, наложеният запор върху банковите сметки нарушава принципа на съразмерност. Блокирането на паричните средства води до непоправими вреди, които не са оправдани с оглед етапа на производството - все още няма установено с влязъл в сила акт задължение.

В съдебното заседание жалбоподателят се представлява от адв. Г., който поддържа жалбата, претендира разноски в размер на 600 евро по представен списък.

Ответникът – Директорът на ТД на НАП С., чрез юрк. В. оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена като неоснователна. Иска присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, което се претендира.

Софийска градска прокуратура не взема участие в производството.

Административен съд София - град, I АО, 11 с-в след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На жалбоподателя И. М. Н. с ЕГН [ЕГН] е възложена със Заповед за възлагане на ревизия с изх. №Р-22221025005365-020-001/02.10.2025г., данъчна ревизия за задължения на „РОТАНА 69“ ЕООД. Изготвено е Искане за представяне на документи и писмени обяснения от ЗЛ, връчено на 13.10.2025г., като в определения 14 дневен срок изисканите документи не са представени.

Ревизионното производство е спряно по молба на ревизираното лице. Отправено е от ревизиращия екип искане до Дирекция „Събиране“ – ТД С. за предварително обезпечаване на задължения № Р-22221025005365-039-001/29.10.2025г., което е мотивирано с обстоятелствата че при извършената проверка в ДОС на дружеството РОТАНА 69 ЕООД с ЕИК[ЕИК] са установени невнесени данъци и осигурителни вноски за периода 01.01.2019г. - 30.09.2023г. И. М. НАХАС с ЕГН [ЕГН] е бил едноличен собственик на капитала и управител на дружеството РОТАНА 69 ЕООД с ЕИК[ЕИК] до продажбата на дружествените дялове на 20.09.2023г. Извършено е пълно имуществено проучване на лицето чрез справки в регистрите на НАП и публичните регистри.

От извършената справка в Имотния регистър е установено, че лицето притежава идеални части от имот в [населено място], който е в режим на СИО и не може да послужи за обезпечение, тъй като е единствен и несеквестрируем, съгласно чл.213, ал.1, т.2 от ДОПК. Лицето е назначено на трудов договор в дружество „ОГИТЕКС“ ЕООД и има допълнителен трудов договор с „РУМИ – 07“ на длъжност продавач-консултант. Общият му осигурителен доход е близък до МРЗ за страната. Притежава 1 бр. лек автомобил Мазда "626" с година на производство 1983, с неустановено местоположение, техническо състояние и застрахователна стойност, поради което не може да послужи за обезпечение. Съгласно справка в регистъра на БНБ, лицето И. М. НАХАС притежава банкови сметки в „Юробанк България“ АД.

На 17.11.2025г. е издадено Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №С250022-023-0003160/17.11.2025г., с което на И. М. Н. е наложен запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги в „Юробанк България“ АД за сумата от 886 815,92 лв. Издаденото Запорно съобщение с изх. №0250022-003-0097743/17.11.2025г. до „Юробанк България“ АД е връчено на банката на 18.11.2025г., когато е наложен ефективно запорът.

При така установената фактическа обстановка, настоящият състав прави следните правни изводи: Жалбата е допустима като подадена в срок от лице, което има правен интерес, а разгледана по същество е неоснователна.

Събраните по делото доказателства обосновават извода, че обжалваното решение и потвърденото с него постановление са издадени от компетентни органи. Решение №ПО-122/09.12.2025г. е подписано от Ц. С. – зам. директор на ТД на НАП С., за компетентността на която е представена Заповед № №-ОПР-30-33/06.11.2025г. от Изпълнителния директор на НАП за заместване.

Съгласно чл. 121, ал.1 от ДОПК в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и

задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни.

Съгласно чл.197, ал.3 от ДОПК съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5.

В рамките на производството по издаване на постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки публичният изпълнител изцяло е обвързан от предполагаемия размер на задълженията, посочен от ръководителя на ревизията. Обезпечение по смисъла на чл.197, ал.3 от ДОПК в случая не е предоставено от дружеството, не се и предлага да бъде предоставено. Публичният изпълнител, въз основа на мотивите, изложени в искането от ревизиращите извършва преценка дали действително ще бъде затруднено или невъзможно събирането на публични вземания и при съобразяване на условията по чл. 121, ал. 3 от ДОПК, същият има правомощието да наложи обезпечителните мерки. Преценката, върху кои конкретни активи на ревизираното лице ще се наложи обезпечение се прави по целесъобразност от публичния изпълнител, който е оправомощен да избере тези от тях, които са достатъчни по стойност и са най-ликвидни, с оглед обезпечаване в максимална степен на публичния интерес. Твърдения, релевантни по чл.121, ал.3 от ДОПК не се правят от жалбоподателя, не се представят и доказателства в тази насока. Възраженията са свързани единствено с твърдението за липса на обезпечителна нужда и налагане на обезпечителни мерки без да са изложени конкретни мотиви, но същите са неоснователни.

В случая ПНПОМ е издадено от публичния изпълнител, след редовно искане за предварително обезпечаване от ръководителя на ревизията, което е подадено след образувано ревизионно производство, съдържащо конкретен мотив – при извършената проверка в ДОС на дружеството РОТАНА 69 ЕООД с ЕИК[ЕИК] са установени невнесени данъци и осигурителни вноски за периода 01.01.2019г. - 30.09.2023г., когато И. М. НАХАС с ЕГН [ЕГН] е бил едноличен собственик на капитала и управител на дружеството РОТАНА 69 ЕООД до продажбата на дружествените дялове на 20.09.2023г. Искането е придружено с доказателства, подробно описани на стр.3 от него – справки за налични недвижими имоти от Агенция по вписванията и банкови сметки на И. М. Н.. Посочен е и очакваният размер на задълженията – главници и лихви към 29.10.2025г., сред които са отговорност за ДОО – за осигурители; отговорност за здравно осигуряване, за Универсален пенсионен фонд, отговорност за окончателен данък по чл.37 и чл.38, ал.5 и ал.11 от ЗДДФЛ, отговорност за корпоративен данък, отговорност за ДДС и др. Установено с влязъл в сила РА данъчно/осигурително задължение и изпълнително основание за принудително събиране в производството по чл.121, ал.1 ДОПК не се изисква, тъй като обезпечителните мерки са „предварителни“, налагат се още в хода на ревизията, с цел предотвратяване на бъдещи затруднения или невъзможност за събиране на установените в хода ѝ вземания. Предвид резултата от извършеното проучване на имущественото състояние на ревизираното лице в Агенция по вписвания, КАТ, БНБ и неговия трудов статус, логичен е направеният извод, че събирането на публичното вземане в предполагаем размер от 886 815, 92лв. ще се затрудни.

Ал. 7 на чл.195 ДОПК изрично постановява, че обезпеченията трябва да съответстват на вземанията на държавата или общините, установени или установяеми по реда на ал. 5. Макар ал.5 на чл.195 да визира конкретно посочени хипотези, правилото е общоприложимо при обезпечаването и напълно съответства на принципа на съразмерност, заложен в чл.6 от АПК вр. §2 от ДР на ДОПК. От приложената по делото административна преписка не се установява, сумата на предварителното обезпечение да превишава размера на предполагаемите данъчни задължения и не е налице свръхобезпеченост.

Предвид изложеното оспореното решение и потвърденото с него постановление за налагане на

предварителни обезпечителни марки се явяват законосъобразни и жалбата следва да се отхвърли. На ответника се дължи поисканото юрисконсултско възнаграждение, което съдът на основание чл.78, ал.8, вр. с чл.144 АПК, вр. с чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ определя на 75 /седемдесет и пет / евро.

Така мотивиран, Административен съд София - град, Първо АО, 11 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. М. Н. срещу Решение №ПО-122/09.12.2025г. на Директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалба срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № С250022-023-0003160/17.11.2025г., издадено от гл. публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..

ОСЪЖДА И. М. Н., ЕГН [ЕГН] да заплати на ТД на НАП С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 75 /седемдесет и пет/ евро.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл.197, ал.4 от ДОПК.

СЪДИЯ: